

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Provisiones Senectutis, Per Tres
Partes Distributæ - In quibus raræ ac penenecessariæ Veritates, cum
omnibus Christi fidelibus, tum potissimùm Gratiarum Cœlestium,
lucrorumque æternorum avidibus, quâ theoreticè, quâ practicè
proponuntur

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066391

Provisio 9. Per Communicationem omnium creaturarum tecum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45462

PROVISIO IX.

Per Communicationem omnium creaturarum tecum.

Opposita priori, sed ex iisdem deducta fontibus Provisionis faciendæ ratio. Sumus omnes unius Patris filii, unius fontis rivi, unius Hæredis possessio, unius Patrisfamilias familia, ergo omnium nostrum communis debet esse in rem nostri Patrisfamilias labor, in rem Possessoris & Hæredis reditus seu fructus, in honorem Patris, veneratio, ergo quod facit unus, tanquam omnes facere debet, & omnes facere debent, quod faciunt omnes tanquam etiam unus facere, & unus quoque facere tenetur. Nimirum respectu Dei, creaturarum omnium omnia sunt communia, sicut creaturæ omnes in Deo sunt unum, & Dei sunt omnes, & Deo sunt omnes.

Hoc supposito, jam Provisionis præsentis substantia in hoc consistet, ut homo divitiarum spiritualium cumulandarum perstudiosus, partim sciat, partim faciat (voluntatis intentione) se unum eundemque cum omnibus creaturis & rebus: unum autem per & propter Naturæ communionem & conditionem, majorem quidem cum aliis, minorem verò cum aliis, cum omnibus tamen aliquam, & certè non exiguam neque unam. Etenim cum omnibus habet commune Originale suum Nihil & non esse, ex quo est, cum omnibus etiam habet communem creatorem, à quo ex non esse ad esse traductus est, cum omnibus habet communem fontem essendi, scilicet Dei essentiam, cujus participatione aliquid

V. P. Druz. Op. VII.

K

omnia

omnia sunt, & cujus similitudinem bonitatem, potentiam, omnia aliquo modo imitantur: communem habet etiam, cum omnibus aliquem, saltem unum, gradum Naturæ. Est enim sicut omnia sunt, vivit sicut omnia viventia, sentit sicut sentientia omnia, intelligit sicut rationalia omnia, spiritus est ex parte, sicut omnia spiritualia: communem etiam finem cum omnibus, Dei scilicet gloriam & servitum, cum plerisque etiam, vitam gratiæ & gloriæ, fidei quoque, spei, charitatis, Sacramentorum etiam & Sacrificiorum, legum, rituum aliorumque mediolorum, fini seu naturali, seu supernaturali subservientium. His potest addi communio Nationis, sanguinis seu generationis, cohabitationis in una domo, urbe, Regione, & alia his similia.

Sic unum cum omnibus se partim sciens partim faciens homo, omnia etiam omnium rerum sua partim sciat, partim faciat (sive sint ea Naturæ & Entitates & personæ & supposita, sive partes & potentia, sive operationes passionesque, sive effectus & circumstantiæ & conditiones & possibilitates, & atomi & denique omnia ad omnes attentionia) omnia sibi usurpet, omnia se quoque cum omnibus, in omnibus, per omnes operari & pati sciat, faciatque intendendo: omnia hæc in Deum, in ejus gloriam, obsequium, venerationem, dilectionemque dilectionisque affectum dirigat, omnia virtutibus & conditionibus supernaturalibus, & ad meritum gratiæ gloriæque apud Deum idoneis imbuat, Fine atque scopo, quo potest & vult sublimissimo, Divinoque gustui placitissimo afficiat, Sanguini & meritis Jesu Christi, omniumque Electorum uniat, ornet oppretiet: perinde

perinde ac si omnia ejus essent, sicuti revera sunt ejus, cum sint eorum, qui sunt aliquid ejus, & unum quiddam cum ipso, & intentione, applicatione, usurpatione, directione ejus, propria facta sint, & fiant ejus.

Licebit ergo homini, omnes res inanimatas, summo cœlo ad usque terræ centrum contentas, omnes, inquam, & singulas, omnesque earum partes, vires, effectus, alterationes, atomos, quæ fuerunt, sunt, erunt, esse possunt, in se quasi unum, vel se unum in omnes, transferre & imperfonare: & pro omnibus, cum omnibus, in omnibus, denique omnibus illis, Deum agnoscere, amare, laudare, exaltare, venerari, voluntatem ejus exequi, se humiliare, se in ejus manus dare, donare, resignare. Deum prædicare, voluntatem ejus annuntiare, modo illo quo *cæli enarrant gloriam Dei, & opera manuum ejus annuntiat firmamentum*, illo modo, quo *dominus diei erudit verbum, & nox nocti indicat scientiam*, ad eum quidem luculenter & sonore, ut *in omnem terram exiverit sonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum*. Si enim *cæli enarrant Dei gloriam*, etiam faciunt Dei voluntatem, etiam possunt se humiliare coram Deo, etiam possunt se subdere Deo, etiam possunt agere gratias Deo, etiam possunt justitiam, misericordiam, dilectionem exhibere aliis propter Deum, eo modo, quo per innumeratam capacitatem jubentur à Deo. Et quod faciunt cæli, facit sol, luna, planetæ, stellæ, faciunt virtutes siderum, & lumen & motus; facit ignis, aer, aqua, terra, cum omnibus quæ in eis sunt. His si accedat hominis alicujusvè creaturæ rationalis

psal. 18.

nalis intentio applicatioque devota, melius & nobilius & gratius Deo, & utiliùs homini, id ipsum facient.

Licebit consimili ratione homini, omnes res viventes, vitam vegetativam habentes, cum suis omnibus accidentibus, conditionibus, circumstantiis, suas facere, se omnibus inferere, unire, impersonare, & quidquid illæ sunt, agunt, patiuntur, his omnibus in Deum ferri & affici, hæcque omnia morali bonitate supernaturali, virtutibusque quibuslibet Deo gratiosis imbueri, Deoque offerre, Deum omnibus, & pro omnibus laudare, colere, amare, Deo obedientiam, justitiam, charitatem sui & proximi, misericordiam, modestiam, mansuetudinem, humilitatem, patientiam, castitatem, devotionem, & quidquid demum Deo placitum est, his, & pro his omnibus, jam suis, & à se perfectis exhibere, atque præsentare. Moveatur folium in arbore, eum motum faciat hominis voluntas suam, faciat eum humilitatis, obedientiæ, timoris, fiducia, amoris actum, toties humiliabitur voluntas hominis coram Deo, toties obediet, amabit Deum, quoties movebitur folium. Par de aliis ratio.

Licebit hoc ipsum homini facere cum omnibus animantibus brutis, volatilibus, Natalibus, gradientibus, serpentibus atque reptilibus; omne quidquid illa sunt, possunt, agunt, patiuntur, in totis se aut suis partibus exterius interiusque, per omnes sensus suos exteriores interioresve faciat homo suum, faciat se, faciat tanquam factum, per se, & per se (per hoc enim factum, & fit, cum quo habet commune esse)

imbuat hoc intentione directa in Deum, & oblatâ offerenteque hæc omnia eidem Deo; imbuat supernaturalitate, finis aut medii, imbuat virtute seu Theologica, seu morali quacunque, imbuat actu cujuscunque virtutis, perfectionis, sublimitatis, imbuat unione meritorum Christi & Electorum ejus. Quidquid omnia & singula fecerunt, faciunt, facient, facere possent, si essent, quidquid etiam patientur, quavis alteratione, in se totis, in suis partibus, in suis atomis; totum id meritorium erit homini per intentionem hæc sublimanti, & suum facienti, Divinæque voluntati & gustui probanti, erit inquam meritorium gratiæ & gloriæ, erit augmentativum omnis virtutis, perfectionis, habitusque boni.

Licebit hoc ipsum homini facere cum omnibus Rationalibus creaturis, sive sint homines reliqui, sive sint Angeli & Spiritus puri. Totum hoc quod homines præteriti, præsentis, futuri, possibiles, item quod Angeli existentes, aut possibiles, sunt, agunt, patiuntur, in totis se, in potentiis, viribus, partibus, atomis, momentis, æternitatibus suis, faciat homo suum, faciat à se factum seu perpeffum, in corpore, in anima, in persona, in externis, attingentibusque rebus, circumstantiis, conditionibus: Deo hæc omnia singula, tanquam sua appropriata sibi offerat, his singulis omnibusque DEUM credat, speret, amet, laudet &c. tanquam bonum suum omne, supremum, ultimum, supernaturale. Imbuat hæc omnia sine supernaturali, virtute supernaturali, una & pluribus, imbuat perfectione variâ, sublimi, Deo gratiosâ, uniat meritis Christi & Electorum ejus. Totum hoc erit homini sic im-

buenti & operanti meritorium gratiæ & gloriæ æternæ. Sive creaturarum rationalium actiones, passionisque fuerint puræ, naturales sive supernaturales, sive fuerint bonæ moraliter, sive tantum entitativè, sive fuerint sanctæ & iustæ, ac meritoria, sive fuerint etiam malæ ac peccaminosæ, sed quatenus (exclusâ malitiâ morali) habent entitativam bonitatem, ad quam Deus ipse per se concurrat, tanquam causa prima, eumque concursum & actum ut talem ad suam gloriam, ad aliosque sibi volitos fines refert. Quo fiet, ut actiones malæ, quæ operantibus erunt damnabiles: homini modo dicto, eas intendenti, & in Deum referenti, erunt salutares, & ad gratiam gloriamque cæteraque bona Spiritualia proficua: Perinde quomodo dictum est, easdem actiones à Deo fieri, ad se referri, & ad gloriam nominis sui augendam, voluntatemque suam perficiendam converti. Itaque hunc in modum operanti, in suumque usum & fructum spirituales convertenti omnia Homini, nulla erunt opera otiosa, nulla malitiosa, nulla perditione digna, sed omnia & singula, etiam damnatorum in inferno, erunt illi sancta, pia, iusta, meritoria, gratiosa Deo, & digna Beatitudinis æternæ præmio.

Et quid potest hac industriâ esse feracius, quid hac provisione ditius, simulque optabilius; modò ne Operantium hominum, divitiasque Spiritus cupientium cesset langueatque industria. Neque est quòd quis hæc reputet ardua, difficilia, & laboriosa. Nam in primis solius est hoc liberæ piæ voluntatis opus, quod internum tantummodo esse sufficit; sufficit etiam interdum solum

solum, identitemque reassumptum, repetitum, ratificatum esse, quod penè momentaneo voluntatis actu peragi potest: usu moderatè frequenti habitus contractus in animo, totum negotium faciliat, & in naturalem actionem convertit. Postremò in hoc peragendo, nihil omnino plus est laboris, quàm est in simplici vulgarique nostra operatione, nostrorumque priorum operum supernaturali & meritoriâ transactione. Probet qui volet, & advertet oculis suis tantundem esse in hoc atque in illo operandi modo laboris, temporis, fatigationis, conatus, reflexionis, memoriæ & similibus requisitorum.

Quare difficultas neminem deterrere debet ab hujus Provisionis exercitatione: quæ difficultas ut aliqua sit, satis, superque, & valdè excessivè compensatur Immensa fructuositate atque fecunditate, quæ propemodum major & omni humana opinione, & spe, & cupiditate. Quod si in avaritia temporalium rerum videmus non minui cupiditatem avarorum hominum, sed potius augescere amplius ampliusque etiam extrema senectute gravescentium: quos difficultas augendi non deterret, neque ætate fractos licet, frangit; quid convenit facere? quomodo affici? quomodo invalescere & inardescere ampliori cupiditate divitiarum spiritualium æternarum Divinarumque, homines ad earum studium, & curam, & cumulationem factos, natos, ordinatos, quantumlibet corporeis viribus & annis debiles atque fractos! Si in perditè avaris crescit amor nummi, quantum ipsa pecunia crescit: ita ut qui acquisivit decem millia nummorum, non

cupiat acquirere insuper unum nummum, vel duos, vel decem, vel etiam mille solum, sed exardescat in cupiditatem studiumque conquirendi vel alia decem millia, vel etiam viginti millia; in Sancta & salutari avaritia cælestium divitiarum, quarum usus sit per omnem æternitatem, & quarum demum sit & cumulus & merces & finis Deus, quo nihil majus; nonne addecet homines Divinos, ut in eis crescat amor, crescat conatus acquirendi thesauri cælestis, tantum quantum ipse thesaurus crescit? ita ut nulla se offerat industria ditescendi, quam non sitienti & insatiabili animo, apprehendant, exercent, continuant, & in omni labore, conatuque non tantum perseverent indeficienter, sed progrediantur ad alia aliaque, ad ampliora & ampliora inexplebiliter.

PROVISIO X.

Per Communicationem cum Deo & ejus divitiis atque Operibus ad Extra.

A Perit (an operit melius dicam?) adhuc seculo nobis Provisio quædam, quâ, si nobis aditus patefiat, etsi ad usum exercitiumque ejus, ex Dei quidem parte liceat, ex nostro autem studio libeat, absque ulla & comparatione, & dubitatione, in immensum immensius ditescere ex divitiis thesaurisque spiritualibus liceat. DEUS namque est, & DEUS quantus quantus est, qui venit nobis, exhibetque se, ut ex eo, ex omnibusque bonis ejus Provisionem nobis faciamus, quâ in æternum, & fruamur, & glorificemur. Utinam ejus explicationi nec intellectus succum-